

RESOLUCIÓ 8 DE MARÇ DE 2010, DIA INTERNACIONAL DE LES DONES PER UN NOU MODEL ECONÒMIC ECOLÒGIC I EQUITATIU

Malgrat viure una crisi centrada en els sectors de la indústria, la construcció i les finances, majoritàriament masculins, en el nostre país, a dia d'avui, hi ha 2.400.000 dones ocupades menys que homes; la taxa d'activitat femenina és 17 punts inferior i la taxa d'atur és també més alta per les dones que pels homes. A més, en termes qualitatius la desigualtat laboral s'eixampla, ja que les dones acumulen més contractació parcial i més contractació temporal i alhora existeix una flagrant discriminació salarial. A Catalunya, l'any 2008, el risc de caure en la pobresa era per a les dones d'un 18%, i per als homes d'un 15% (després de les transferències socials). Per tant, si bé aquesta crisi perjudica els sectors ocupats majoritàriament per homes, la realitat és que tenim un mercat laboral que perjudica les dones.

A més a més, un sistema de serveis de benestar insuficient deixa la cura en mans de les famílies i això, en la majoria dels casos, significa en mans de les dones. El nostre país es troba a la cua d'Europa pel que fa a despesa pública en serveis de benestar. Això és visible, per exemple, en el personal que treballa al sector públic (Espanya 14,6% - UK 20,2% - Suècia 34,4%); i és especialment visible en el personal dedicat a la cura de les persones, que és la base del benestar.

L'oportunitat del moment present és la de provocar un gir cap al benestar quotidià com a font de riquesa econòmica i de sostenibilitat ambiental i social. Avançar cap a una economia més eficient econòmica i ecològicament i inclusiva socialment.

Per això, cal que les empreses mediambientals i tota l'economia reconvertida cap a un nou model verd, com a empreses de futur, no poden reproduir la desigualtat de gènere present en la vella economia productiva. Avui ja es pronostica que la majoria de treballs verds sorgiran en el camp de la construcció, la indústria i l'enginyeria on la representació femenina és significativament baixa. Cal treballar perquè el nou model econòmic sigui un model millor pel que fa a l'equitat, en cas contrari, l'economia verda exclourà les dones tal i com ja està passant avui.

En segon lloc, cal posar la cura de les persones en un lloc central del nou model econòmic. El sector del servei a les persones té tres grans avantatges en relació als reptes de l'economia del futur, perquè és molt intensiu en treball, perquè és poc intensiu en consums energètics i materials i perquè genera llocs de treball no deslocalitzables. A la vegada, aquest és un sector fortament feminitzat, tant a l'economia formal com a la submergida i a la no monetaritzada. És, també, un sector clarament subdesenvolupat en el nostre país - en relació a la UE-15 - i en aquest sentit podem parlar d'un dèficit històric. És, a més, un nínxol de creació d'ocupació infrautilitzat.

És responsabilitat de l'Administració Pública garantir la igualtat d'oportunitats de la seva ciutadania. Això implica crear mecanismes correctors de les desigualtats estructurals i culturals. De la mateixa manera, és tasca de l'Administració garantir l'accés de tothom a les eines bàsiques de funcionament, com és avui la tecnologia.

Per tot això demanem:

- Que la **reconversió** de sectors tradicionals - com la construcció o l'automòbil - inclogui com a objectiu estratègic la feminització d'aquests llocs de treball (especialment exigible si hi ha inversió pública).

- Que en les apostes per la **formació** especialitzada es potenciï la presència de dones. Que, a més, existeixi una política de quotes reservades a la formació que combatin la segregació horitzontal (quotes femenines en sectors masculinitzats i a l'inrevés).

- Que la **compra pública** exigeixi a les empreses requisits relacionats amb la igualtat de gènere.

- Que es potenciï l'**autoocupació** femenina mitjançant microcrèdits per a dones emprenedores que potenciïn els sectors ambientals. En el mateix sentit, el sector públic pot jugar un paper d'aval d'aquests negocis davant la banca privada.

- Proponem un augment de la despesa pública i una redirecció en la inversió en infraestructures en el sentit de **subsancar el dèficit en serveis de benestar** (tant d'infraestructures com de personal) que tenim en aquest país (incloent equipaments d'atenció social primària, educació 0-3 i atenció a la dependència).

- Proponem que l'**administració pública garanteixi condicions laborals i salarials dignes de les persones dedicades a la cura** i que faci aflorar l'economia submergida, que manté moltes dones sota el llindar de la pobresa, sense drets laborals i fora dels circuits de l'Estat del Benestar.

- Proponem millorar i ampliar l'**oferta formativa** en els sectors vinculats a la cura.

- Proponem un canvi en les infraestructures per a una **mobilitat sostenible i quotidiana**. La configuració actual del sistema de transport és poc igualitària i generadora d'exclusió. El transport públic prima la mobilitat laboral sobre la resta de mobilitat quotidiana, deixant fora de les planificacions tota la resta de desplaçaments més relacionats amb la satisfacció de les necessitats personals i familiars.